

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/123/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215202881
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215202881.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Ľuboslava Vanková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobkyne: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpená: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 10, Bratislava, IČO: 47 239 921, proti žalovanému: E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, L., o zaplatenie 3.410,55 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/118/2015 - 143 zo dňa 5. decembra 2017, v časti o náhrade trov konania (III. výrok), takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o trovách konania (III. výrok) r u š í a vec sa mu v zrušenej časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Súdu prvej inštancie sa nariaďuje v úvodnej časti (záhlaví) napadnutého rozsudku vykonať opravu adresy sídla žalobkyne.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.957,29 eura, s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.957,29 eura od 01.02.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 353,19 eura vyčísleným ku dňu 31.01.2015 do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku; výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 57,38 %.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že dňa 24.01.2013 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 005535478R, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000 eur. Zo zmluvy o úvere ďalej vyplynulo, že žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 77,03 eura pri dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe 22,90 % a RPMN 33,04 %. Poskytnutý úver sa podľa názoru súdu prvej inštancie považuje za úver bez úrokov a poplatkov, pretože zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou a neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorých sa budú splátky priradovať k jednotlivým neplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia. Žalovaný uhradil sumu 42,71 eura, výška poskytnutého úveru bola 2.000 eur, teda má zaplatiť 1.957,29 eura. Súd vo zvyšku žalobu zamietol (v časti požadovanej istiny 1.450,26 eura s príslušenstvom). O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 57,38 % podľa pomeru úspechu.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne v časti výroku III. o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Odvolanie odôvodnil tým, že žalobkyňa bola v spore úspešná v časti žalovanej istiny 1.957,29 eura, čo predstavuje 57,38 % zo žalovanej istiny 3.410,55 eura. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nevezal do úvahy úspešnosť

žalovaného v spore, a to v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, teda v časti žalovanej istiny 1.453,26 eura, čo predstavuje 42,62 % zo žalovanej istiny. Úspešnosť žalobkyne v spore je 57,38 %, úspešnosť žalovaného v spore je 42,62 %. Keďže obidve strany boli v spore zhodne úspešné v rozsahu 42,62 %, žalobkyňa tak má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore vo výške 14,76 % (57,38 % - 42,62 %). Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o náhrade trov konania (III. výrok) zmenil tak, že žalobkyni prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 14,76 %.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie vo výroku I. napadnutého rozsudku rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.957,29 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 353,19 eura vyčíslený ku dňu 31.01.2015, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.957,29 eura od 01.02.2015 do zaplataenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z omeškania vo výške 353,19 eura vyčíslený ku dňu 31.01.2015, je súčasťou žalovanej sumy a bol tiež súdom priznaný žalobkyni spolu so sumou 1.957,29 eura. Bolo by preto nespravodlivé a nelogické stanoviť úspech žalobkyne tak, ako to navrhuje v odvolaní žalovaný, t.j. do celkovej sumy, z ktorej sa úspech počíta, by sa suma 353,19 eura zarátala (t.j. do sumy 3.410,55 eura), ale do skutočného úspechu žalobkyne, ktorý rozsudkom dosiahla, by sa suma 353,19 eura nezohľadnila. Žalobkyňa bola preto v spore úspešná v celkovej výške 2.310,48 eura (1.957,29 eura + 353,19 eura), preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania má byť zohľadnený súčet priznanej istiny a vyčíslených úrokov z omeškania, rovnako ako v žalobnom návrhu. Úspech žalobkyne tak predstavuje 67,75 % (2.310,48 eura zo sumy 3.410,55 eura) a úspech žalovaného predstavuje 32,25 % (1.100,07 eura zo sumy 3.410,55 eura). Čistý úspech žalobcu tak v konečnom dôsledku predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobkyne a úspechom žalovaného, t.j. 35,50 % (67,75 % - 32,25 %). Žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 35,50 %.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je s prihliadnutím k rozsahu a dôvodom podaného odvolania výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala od žalovaného zaplataenia sumy 3.410,55 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.000 eur, vyčíslených úrokov 924,621 eura, úrokov z omeškania vo výške 353,19 eura a poplatkov vo výške 132,74 eura. Zároveň žiadala priznať úrok vo výške 22,90 % ročne zo sumy 2.000 eur od 01.02.2015 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 3.057,36 eura od 01.02.2015 do zaplataenia. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie právoplatne rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni istinu 1.957,29 eura s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 01.02.2015 do zaplataenia a vyčíslený úrok z omeškania 353,19 eura ku dňu 31.01.2015. Vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v rozsahu 57,38 % bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia. Žalovaný v odvolaní namietal, že rozsah priznaných trov konania žalobcovi nezohľadňuje pomer jeho úspechu v konaní.

8. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

9. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

10. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v spore. Ak mala strana sporu plný úspech v konaní, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak mala strana v spore úspech len čiastočný, potom sa náhrada trov konania pomerne rozdelí. Ak teda nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovie (ako v tomto prípade), musí byť v zmysle citovaného § 255 ods. 2 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán sporu a od úspechu víťaznej strany je potrebné odpočítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu protistrany) tak, aby sa o náhrade trov konania dalo rozhodnúť jedným výrokom. Vo výške rozdielu má strana sporu právo, aby jej protistrana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložila pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo (uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011).

14. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť, prečo súd rozhodoval o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP a nie je tiež možné zistiť, ako dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 57,38 %, keďže odôvodnenie neobsahuje žiadnu úvahu súdu, výpočet, ani bližšie odôvodnenie rozhodnutia o náhrade trov konania.

15. Odvolanie žalovaného je preto dôvodné, ak poukazuje na to, že súd mal správne aplikovať § 255 ods. 2 CSP s prihliadnutím ku skutočnosti, že žalobca bol úspešný v konaní len v časti priznaného nároku a v časti bola jeho žaloba zamietnutá. Pri priznávaní nároku na náhradu trov konania sa mal od úspechu žalobcu v konaní odpočítať úspech protistrany, t.j. žalovaného. Ďalšia sporná otázka vyplynula z vyjadrenia žalobcu, ktorý poukazuje na to, aby sa pri posudzovaní úspechu strany sporu vychádzalo aj uplatneného z príslušenstva pohľadávky (istiny), pozostávajúce z úroku z omeškania. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na publikovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1MCdo/1/2004 zo dňa 27.04.2004, ktorý sa venoval podobnej problematike, pričom vyslovil právny záver, v zmysle ktorého neúspech žalobcu týkajúci sa príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný a poukazuje na to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa žalobného petitu, pričom žalobca okrem istiny žiadal od žalovanej priznať aj príslušenstvo, a teda v prípade, ak žalobca na žalobou uplatnené príslušenstvo nemá nárok, považuje sa žalobca v časti konania o zaplatenie v zamietajúcej časti petitu za neúspešného. Podporne odvolací súd poukazuje na publikované uznesenie Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 26.07.2006 sp. zn. 7Cmo 507/2005, v ktorom sa konštatuje, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri čiastočnom (ne)úspechu v konaní je nutné považovať za predmet konania nie len žalovanú istinu, ale tiež jej príslušenstvo. Žalobca navrhuje pri posudzovaní úspechu v konaní prihliadnúť aj na ním vyčíslený a priznaný úrok z omeškania, preto s poukazom na rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít nie je dôvod, aby sa na jeho názor neprihliadlo.

16. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti nároku na náhradu trov konania, keď pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd neprihliadol na úspech žalovaného v konaní, malo za následok, že napádané rozhodnutie nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v § 220 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie rozsudku, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nezodpovedalo § 255 ods. 2 CSP.

17. V záujme zachovania práva strán sporu na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (okrem iného dostatočné právne posúdenie veci a vypracovanie rozhodnutia s odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátil súdu prvej inštancie v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vo veci nároku na náhradu trov konania opätovne rozhodnúť. Pri opätovnom rozhodovaní o náhrade trov konania súd prihliadne na skutočnosť, že žaloba bola v časti zamietnutá, a preto v danej časti bol procesne úspešný žalovaný. Súd následne posúdi pomer úspechu žalobkyne a žalovaného v konaní a aplikuje ustanovenie § 255 ods. 2 CSP spôsobom ako bolo vyššie uvedené. Pre úplnosť je potrebné dodať, že súd je pri rozhodovaní oprávnený aplikovať aj § 257 CSP a ak tu sú dôvody hodné osobitého zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, výnimočne súd strane sporu nemusí náhradu trov konania priznať. V takom prípade je ale súd povinný presne pomenovať, čo považoval za dôvod hodný osobitého zreteľa. Súd prvej inštancie posúdi nárok strán sporu na náhradu trov konania, opätovne o ňom rozhodne a rozhodnutie riadne odôvodní.

19. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania vrátane trov toho odvolacieho konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

20. Odvolací súd zároveň nariadil súdu prvej inštancie vykonanie opravy v úvodnej časti (záhlaví) písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia pri označení žalobkyne z dôvodu, že obsahuje zrejmu nesprávnosť. Súd prvej inštancie pri označení žalobkyne vychádzal z označenia žalobkyne v žalobe, pričom nereflaktoval zmenu adresy jej sídla, ku ktorej došlo v priebehu konania. Súd prvej inštancie uviedol predchádzajúcu adresu sídla žalobkyne, pričom adresa jej sídla v čase rozhodovania bola Žižkova 11, Bratislava.

21. Po podaní odvolania právna zástupkyňa žalovaného vypovedala žalovanému plnomocenstvo (č.l. 152), ktoré jej žalovaný udelil na zastupovanie v konaní, preto odvolací súd v úvodnej časti svojho rozhodnutia (záhlaví) právnu zástupkyňu neuviedol.

22. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).